

From : משפחת שילקרout [mailto:shilkrot@negba.org.il]

Sent: Tuesday, March 31, 2015 11:05 PM

To : חמוטל בר-יוסף

Subject : שיריך - חוויה

שלום, חמוטל.

כבר שבועיים ספרים של שיריך "השתוות" ו"שריקה" הם חלק מחיי. לא זכור לי מימי נעורים חוויה כה משמעותית שאני עוברת. אני חוזרת וחוזרת לקבצים כמו שחוזרים לרומן שלא יכולים לעזוב אותו, כמו שחוזרים לאירוע אמנותי בעל עומק מנער ובונה, מספק ומושך את נפשך למקומות שלא ידעה על קיומם לקיפולי הרגש שלא דמיינתי לגלות עוד בחיים האלה.

לרוב התגובות שלי הם: "אי, אי, אי - מה היא עושה!!!" בשיר "פוליטיקה" קפצתי בחדר ומרוב התרגשות אכלתי את כל דייסת קווקר שהייתה מיועדת לשלושה ימים. "על שפת הים של תל אביב" - חוכמה אדירה של קליטה ותיעוד הקשר העמוק בין שני האנשים "ואתה אומר ואומר. (כלומר אני לא חייבת לשמוע). "ואתה יפה מהים, עינך רחבות בהרבה" - גאוני. איך איזו רוח אלוהית אמרה לך כך להגיד תודה לאדם שמרגיש את העולם כמוך. עלבון השירה המתורגמת. דוב לבן בחמסין ישראלי - רק מי שמרגיש את עלבונה של השירה המתורגמת ברמה כזו יכול לתרגם שירה.

אני קוראת שירה, מקבלת גם ממיכה בסר גיליון עיתון 77, צדה שם לפעמים שורה יפה ומחביאה אותה לקרוא אותה בשקט. ופתאום אני מרגישה את עצמי כמו שחרור שיכור מרוב גרגרים שמנים ובלתי אפשריים בכלל שמצאתי ורצה על מדשאה הזאת, כמו ילדה. איך עשית את זה? איזה אושר, איזה כאב, אלה חיים, איזה אומץ, איזה חופש, איזו רמה של חדרנות רגשית לא מוכרת לי עד כה. פעם שייכתי ללאונרדו דה וינצ'י את גאונות הציור שלו והבנה הטכנולוגית לפגם מסוים בראיה - הוא היה מסוגל "לצלם" לשמור בזיכרונו תנועת כנף של שפירית.. כך את "מרגישה ומצלמת" רגש האדם. איזה יופי, איזה תודה.!

אני מברכת אותך בחג פסח מתקרב ומאחלת לך לעבור את המעמסה הזאת בקלות יחסית.

חבוק חם, אסיה